

Van geheel anderen aard is het verlies van twee Korrespondenten der Vierde Klasse: dat der Heeren KESSELS in Maart 1.1. en W. B. VAN DER ROOY, den 14den Julij dezès jaars overleden. Zij verschilden veel met den Heer SAPORTAS, veel met elkander. KESSELS was een vurig, vindingrijk, stout, VAN DER ROOY een bedachtzaam en bedaard kunstenaar. KESSELS was een Beeldhouwer, in *Italië* gevormd, overal gezocht, geliefd, en ook op het laatst zijns levens, kort voor dat de dood hem weg nam, was er nog strijd en twist, wie en wat land hem op den duur zou bezitten; zoo groot was zijn roem, zoo geliefd waren zijne werken. KESSELS was, zoo ik meen, te *Maastricht*, VAN DER ROOY was te *Augustinusga*, een dorp in *Vriesland*, geboren. De laatste leefde stil in het land, dat hem als inboorling zoo eigenaardig kenmerkte, en waar zijne kunst hoog gewaardeerd werd. Hij werd eerst Sekretaris bij het Bestuur zijner woonplaats, daarna Lector in de Teekenkunde aan de Akademie te *Francker*. In 1808 werd bij de Tentoonstelling alhier eene premie van f 2000: — aan eene Schilderij van hem toegevoezen. Dit maakte hem ook in *Holland* bekend en gaf hem aanleiding tot het schilderen van vele portretten. Hij wist vooral de stof der kleedijzen met eene wonderbare waarheid en naauwkeurigheid uit te drukken. Hij had den algemeenen roem van een goed kunstenaar, kenner en voorstander te zijn. Zijn aard was vriendhoudend, braaf, edel, rond, open, zonder veel manieren, onopgesmukt, eenvoudig en Christelijk. Van zijne hand zijn de Afbeeldfels van VAN SWINDEN, FEITH en WASSENBERG, in de Vergaderzaal der Klasfen geplaatst; maar het beeld en geschenk van KESSELS, de voortreffelijke en nooit naar waarde genoemde *Schijfwerper*, onze Boekerij versierende, heeft, als kunstwerk, door vinding en uitnemende uitvoering, hooger waarde; doch wij mogen ons niet verflouten, zoo ongelijkfoortige kunstvoortbrengfels met elkander te vergelijken. Verscheidenheid van aard, verscheidenheid van geboortegrond, opvoeding, aanleg, studie, kunstwerk, mogen en moeten ons slechts stemmen tot waardering van hunne kunstwerken in

het algemeen en tot erkentelijke hulde, die wij gaarne toebrengen, van ieders bijzondere bekwaamheden.

Is het niet opmerkelijk, Mijne Vrienden, de eerste, de talrijkste Klasse van het Instituut verloor, zoo veelik weet, geen harer Leden, Korrespondenten of Geassocieerden? Welk een voorregt! wij wenschen haar met dit hoogst zeldzaam voorregt van harte geluk. Zij verkoos dan ook geen nieuwe Leden of Korrespondenten. Doch wat ware op den duur het Instituut, zoo de verliezen niet vergoed werden? Wel dan onze Instelling, die telkens nieuwe en frische aanwinst van versche krachten, en daardoor weder nieuwe rijkdom en verscheidenheid tot één groot en blijvend geheel erlangt!

De Tweede Klasse koos tot haar Medelid de Heer J. VAN WALRÉ en tot hare Korrespondenten de Heeren A. BOGAERS, J. BOSWORTH, H. CHELE te *Londen*, G. GROEN VAN PRINSTERER, A. VAN DER HOOP JR. G. D. J. SCHOTEL, J. STEENMEIJER, J. A. STRESO en R. H. VAN SOMMIEREN, tot Geassocieerde den Heer M. VAN BUREN, Vice-Président van het *Amerikaansche Congres* te *Washington*; de Derde verkoos tot Leden de Heeren WEYERS, THORBECKE en P. VAN LIMBURG BROUWER, welke laatste uit eene bijzondere kiesheid, daarop, het lidmaatschap der Tweede Klasse nederleide, en tot Korrespondenten de Heeren Mr. J. ACKERSDYK en RAU; de Vierde Klasse koos tot Medelid J. D. ZOCHER, tot Geassocieerde A. THORWALDSEN en tot Korrespondenten C. ANDERLONI, P. CORNELIUS, B. C. KOEKOEK, C. KRAM, C. MUHLENFELD en J. H. LUBECK.

Het noemen van zulke namen belooft de beste vruchten der gedane keuzen. Zulke mannen zullen, als waardige arbeiders, ieder in zijn vak, naar zijn tijd, pligt en vermogens, door verscheidenheid van gaven het groot geheel, hopen wij, meer en meer onderschragen, Gij onder hen, die hier tegenwoordig zijt, ontvangt onze hartelijke welkomstgroet, wij reiken U broederlijk de hand, maar rekenen dan ook op broederlijke medewerking van uwe zijde! — Doch het is meer dan tijd, dat wij tot de gewone werkzaamheden overgaan.

Ten

welke, op goede gronden gevestigd en door eigene oefening beschaafd, den waren kunstkenner kenmerkt.

Meer dan eens Voorzitter der Klasse, wist hij, door openhartigheid van karakter, hare beraadslagingen te besturen en offerde, bescheiden ingelicht, gewillig eigene meening aan beter oordeel.

Ook de Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten, aan welker bestuur hij van de oprigting af een werkzaam deel nam, en wier geldelijke belangen hij behartigde, vond in hem een trouwen steun, en menig jong kunstenaar een hulpvaardig raadsman.

Zoo ontviel hij ons onverwacht, in de kracht des levens, en liet ons het toonbeeld eens echten kunstminnaars achter, die in haar, als eene gezellige leidsvrouw door dit leven, steeds genoegens schept, en zonder kleingeestigheid of vooroordeel, het goede en nuttige, waar hij slechts daartoe gelegenheid vindt, tracht voor te staan en te bevorderen.

Nog verloor de Klasse twee harer Korrespondenten, de Heeren KESSELS te Rome en W. B. VAN DER KOOI te Leeuwarden. De eerste van Maastricht geboortig en in Italië tot Beeldhouwer opgeleid, heeft een Europeeschen naam verworven. Wat wij van hem kennen, bevestigt dien roem, en zijn *schijfwerper*, waarvan een afgietsel onze boekerij versiert, mag met regt onder de uitstekendste voortbrengselen van den lateren tijd gerekend, ja in gelijken rang met de werken van CANOVA en THORWALDSEN geplaatst worden.

VAN DER KOOI, schoon met minder stoute vlugt, deed de Vaderlandsche Schilderkunst eere aan; eene getrouwe navolging der natuur is in zijne portretten onmiskenbaar, die daarom eene blijvende waarde zullen behouden. Hij genoot de algemeene achting zijner Landgenooten, en was, door zijnen eenvoudigen omgang en verkregen kennis, volkomen geschikt voor het onderwijs, hetwelk hem vroeger als Lector aan de Akademie te Franeker, en later van bijzondere leerlingen werd opgedragen.